

[Hans Thyge Jacobsen.]

bedring i Beskæftigelsesgraden. Hvordan kan den højtærede Socialminister dog her uden Protest fra Venstrepartiet staa og diskvalificere Kanslergade-Lovgivningen? For her gør man den virkelig Uret. Den har paa et bestemt Punkt været medvirkende til en Bedring; der *har* fundet en Nedgang Sted i Arbejdsløshedstallet. Hvorfor i al Verden roser man sig ikke af dette? Hvorfor tillader man den højtærede Socialminister at staa frem her og sige, at Arbejdsløsheden er steget saa urimeligt? Det er jo ikke rigtigt!

Saa sagde den højtærede Socialminister en ny Ting i Dag, nemlig at en anden Aarsag til den uformodet stærke Udgiftsstigning har været, at der i Lovgivningen er blevet indført Prisregulering. Nu ja, det lader sig høre, det er sandsynligt, at der her er en Aarsag til en Stigning; men ingen, ej heller den højtærede Socialminister selv, tror et eneste Sekund paa, at denne Aarsag skulde have været tilstrækkelig til at bevirke den Stigning, der er indtraadt. Nej, der er sket helt andre Ting ved Socialreformens Gennemførelse, og jeg skal sige det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, hvad det er. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen valgte at være Demagog og at spørge, om Det konservative Folkeparti da ikke undte de Folk, der skal understøttes, disse Satser. (*Jørgen Jørgensen:* Nej!) Jo! Men der er en helt anden Ting, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen om ikke i Dag saa en anden Dag bliver nødt til at give mig og Det konservative Folkeparti Ret i, nemlig at der er for mange, der faar Del i disse Satser. Der er ikke ringeste Tvivl om, at medens man under den gamle Lovgivning, da man havde Hjelpekassernes frie Skøn over for en lang lang Række af Trangtilfælde, derigennem havde en Maade at imødekomme saadan Trang paa, som i hvert Fald, hvad man nu ellers vil mene om den, var billigere. . . . . (*Chr. Hansen:* Ja, de fik mindre!). Ja, jeg siger, at hvad man ellers vil mene om den, var den billigere.

Jeg beder det ærede Medlem holde sig til den Linie, vi her diskuterer paa; vi taler ikke om Taksternes Tilstrækkelighed eller Utilstrækkelighed set i Forhold til de trængende, men vi taler om Taksternes Forhold til de Pengebeløb, det drejer sig om,

og jeg siger altsaa, at medens man under Hjelpekasselovgivningen havde en billigere Forsørgelse af et helt stort Klientel, saa er dette Klientel i Dag, om jeg saa maa sige, blevet sat paa fast Gage, idet det nu møder hver Ugedag paa Socialkontoret og faar Kommunehjælpen i Form af et fast Beløb af en vis Størrelse, vekslende efter de forskellige Kommunetyper naturligvis; og der er ikke fjerneste Tvivl om, at der ved Socialreformens Indførelse — rent bortset fra, hvad man mener om det, som den trængende opnaar — er sket en Udvidelse af det offentliges Udgifter derved, at et helt stort Klientel er blevet draget ind under en fast, en ugentlig fast Forsørgelse.

Jeg tror, der er Grund til at undersøge Forholdene. Der er naturligvis en lang Række Tilfælde, hvor Kommunehjælpenes Satser hverken er for høje eller tildeles trængende, som ikke bør have Hjælp; men der er for mig ikke den fjerneste Tvivl om, at gennem Kommunehjælpen tildeles der en Række Personer iblandt os Forsørgelse, om hvilke man kan sige, at ingen havde tænkt sig, at de skulde falde ind under offentlig Forsorg.

Jeg skal altsaa fastholde, hvad jeg har sagt ved denne Lejlighed. Naar jeg har valgt denne Lejlighed, er det, fordi det under en saa gloende vanvittig Forretningsorden som den, vi har, ikke er muligt at faa normal Lejlighed til at udtrykke det, man har paa Hjerte, medens jeg i Dag har først en hel Time og saa en halv Time. Og det, som jeg ved denne Lejlighed har ønsket at fremføre, er en Sammenligning mellem det, som de paagældende Politikere angav for sig selv, for deres Partier, for Rigsdagen og for Offentligheden, da man gennemførte Socialreformen, og det, som er blevet det faktiske — ikke det tøjlesløse, men det faktisk dokumenterede Resultat.

Jørgen Jørgensen: Den sidste Udtalelse af det ærede Medlem, at naar vi endelig havde en Lejlighed til at tale, skulde man benytte den, synes mig ikke at være en stærk Begrundelse for, at det ærede Medlem har holdt den Tale, han holdt her i Dag; men jeg kan heller ikke finde nogen anden, efter at vi i alle 4 Partier har været enige om, at Tidspunktet ikke egner sig til indgaaende Drøftelse af Ændringer i Social-